

BIULETYN

CZYTELNIA
REGIONALNA
561
SOLIDARNOŚĆ

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

8.10.2002

Z REGIONU

I Posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2002-2006 24.09.2002

W spotkaniu uczestniczyli nowowybrani członkowie Zarządu Regionu oraz Regionalnej Komisji Rewizyjnej. Posiedzeniu przewodniczył przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz. Powitał on zebranych, a następnie, zgodnie z par.112 Ordynacji Wyborczej Związku, przystąpiono do wyboru Prezydium Zarządu Regionu.

Przewodniczący Maszkiewicz zaproponował następujące zmiany organizacyjne oraz kandydatury.

Likwidacji uległyby osobne funkcje skarbnika i sekretarza ZR.

I wiceprzewodniczący: Krzysztof Kośla – w zakres jego obowiązków weszłyby kontakty z Komisjami Zakładowym Regionu, sprawy organizacyjne, członkowskie oraz dotyczące wszystkich struktur związkowych w Regionie;

(cd. na str. 2)

W dniu Święta Edukacji Narodowej, zwanego Dniem Nauczyciela, w imieniu „Solidarności” Ziemi Radomskiej składam wszystkim Państwu Pedagogom najserdeczniejsze życzenia pomyślności w pracy zawodowej i życiu osobistym.

Życzę Wam gorąco satysfakcji z kształtowania nowych pokoleń Polaków, którzy będą pracować dla dobra Ojczyzny.

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz

XV KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW

XV Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Warszawa 26-27.09.2002 r.

JANUSZ ŚNIADEK NOWYM PRZEWODNICZĄCYM „SOLIDARNOŚCI”

Po jedenastu latach Marian Krzaklewski przegrał wybory na przewodniczącego NSZZ „Solidarność”. Głosowała za nim tylko jedna trzecia delegatów na XV zjazd „S”.

Po dwudniowej, dramatycznej walce wyborczej na nowego szefa związku został wybrany Janusz Śniadek, dotychczasowy wiceprzewodniczący KK „S”. Poparło go 69 procent delegatów na XV Zjazd Krajowy NSZZ „Solidarność”.

Obrazy XV Zjazdu rozpoczęła uroczysta Msza Święta w kościele św. Stanisława Kostki, jednej z kolebek „Solidarności”. Właśnie wierności ideałom związku z 1980 r. życzył de-

(cd. na str. 3)

KOMUNIKAT

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że organizowany jest wyjazd autokarowy na uroczystości z okazji 18 rocznicy męczeńskiej śmierci ks. Jerzego Popiełuszki, które odbędą się 19 października 2002 r. o godz. 18.00 w kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie (na Żoliborzu). Koszt wyjazdu 12 zł. Chętni proszeni są o zapisywanie się w sekretariacie ZR. Termin zapisów upływa 15.10.2002 r. Liczba miejsc ograniczona (50).

UWAGA CZYTELNICY! KOLEJNY NUMER „BIULETYNU” UKAŻE SIĘ 21 PAŹDZIERNIKA

(cd. ze str. 1)

II wiceprzewodniczący: Zbigniew Dziubasik – w jego kompetencjach mieściłyby się obowiązki skarbnika i sekretarza ZR oraz rzecznika prasowego odpowiedzialnego za informacje związkową i kontakty z mediami.

Członkowie Prezydium ZR:

Kazimierz Staszewski – jako przewodniczący Komisji Obchodów Świąt i Rocznic;

Andrzej Gut – odpowiedzialny za dział szkoleń ZR i pozyskiwanie nowych członków;

Józef Witczak – odpowiedzialny za sprawy BHP i związkowe biuro ochrony pracy ZR;

Andrzej Wójcicki – odpowiedzialny za kontakt ze strukturami branżowymi;

Przewodniczący Maszkiewicz zaproponował też powołanie 5 komisji ZR:

Komisji Obchodów Świąt i Rocznic – jej przewodniczącym zostałby Kazimierz Staszewski;

Komisji Budżetowej – przew. Zbigniew Dziubasik;

Komisji Szkoleń i Pozyskiwania Członków – przew.

Andrzej Gut;

Komisji Spraw Społecznych, Sportu i Rekreacji – przew.

Marek Siedlecki;

Komisji Interwencji – przew. Jan Skowroński;

Następnie powołano Komisję Skrutacyjną w składzie: Edyta Wójcik, Marek Siedlecki, Czesław Stefański, która miała przeprowadzić wybory w/w czł. Prezydium ZR.

Obecnych było 19 czł. ZR, ważne głosy oddało 19 czł. ZR. Kandydaci uzyskali następującą liczbę głosów (podajemy głosy „za”):

Krzysztof Kośla 17

Kazimierz Staszewski 17

Józef Witczak 18

Andrzej Gut 15

Andrzej Wójcicki 19

Zbigniew Dziubasik 16.

Wszystkie propozycje przewodniczącego Maszkiewicza zostały więc przyjęte.

Ustępujący skarbnik ZR Kazimierz Staszewski zaproponował, by 15.10.2002 r. odbyło się posiedzenie ZR poświęcone wyłącznie sprawom finansowym ZR, w tym ustaleniu budżetu na II półrocze 2002 r.

Andrzej Towarnicki odniósł się z kolei do kandydatury Andrzeja Guta na przewodniczącego Komisji Szkoleń i zaproponował w zamian kandydaturę Jadwigi Poźniak.

Z kolei Zbigniew Cebula i Jadwiga Poźniak zaproponowali powołanie Komisji Informacji, ale zaproponował w tej sprawie Zbigniew Dziubasik twierdząc, że jest to po prostu niecelowe. Po krótkiej dyskusji na oba ww tematy, do głosowania nie doszło.

ZR przegłosował natomiast przekazanie 1000 zł rodzinie śp. Zdzisława Michalskiego – uczestnika Radomskiego Czerwca '76, w ramach pomocy celowej na wybudowanie nagrobka.

Na zakończenie ustalono termin pierwszego posiedzenia Prezydium ZR na 4.10.2002 r.

Kolejne posiedzenie ZR odbędzie się zaś 15.10.2002 r.; początek – godzina 9.00.

Śp. Stanisław Kucharek w rozmowie z Marianem Krzaklewskim na XIV WZDR - 6.06.2002 r.

20 września 2002 r. Związek NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska poniósł niepowetowaną stratę. Odszedł od nas

śp. kol. Stanisław Kucharek

Był dla nas związkowców „Solidarności” Ziemi Radomskiej wzorem Człowieka godnym naśladowania. Swą odwagą wyrażania poglądów i obrony praw pracowniczych oraz walką o niepodległość Polski w czasach PRL i w stanie wojennym dawał nam nieustanny i chwalebny przykład.

Będzie nam Go bardzo brakowało.
Spoczywaj w Panu.

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Członkowie NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Kol. Markowi Zawiszy
wyrazy współczucia z powodu śmierci
OJCA
składają

Zdzisław Maszkiewicz
Przewodniczący ZR NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy ZNTK
Radom sp. z o.o.

XV KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW

(cd. ze str. 1)

delegatom ks. prałat Zygmunt Malacki, proboszcz parafii Św. Stanisława Kostki na Żoliborzu, w której pracował ongiś kapelan „S”, sługa Boży ks. Jerzy Popiełuszko. W opinii witającego gości szefa Regionu Mazowsze Jacka Gąsiorowskiego, zaangażowanie autorytetu związku w AWS to druga próba w jego historii. - Z pierwszej - stanu wojennego - wyszliśmy zwycięsko, oby i z drugiej udało nam się podnieść - mówił Gąsiorowski. Podkreślił też, że błędem nie było samo zaangażowanie się w politykę, ale fakt, iż za „błędy polityków płaci związek”. - Wierzę jednak, że i z tej próby wyjdziemy zwycięsko - dodał szef „Mazowsza”.

W podobnym tonie wypowiadał się kapelan „S” ks. prałat Henryk Jankowski.

Pierwszego dnia obrad - w czwartek - delegaci zajęli się sprawozdaniem z działalności Komisji Krajowej w latach 1998-2002. Zdecydowaną większością głosów udzielili absolutorium Komisji Krajowej. Delegaci mieli też wybrać przewodniczącego związku. Swoje kandydatury przedstawiły cztery osoby: dotychczasowy przewodniczący KK Marian Krzaklewski, wiceprzewodniczący KK Józef Niemiec, członek KK Kazimierz Grajcarek i Roman Brzostowski ze Śląska Opolskiego.

Od początku w kuluarach mówiło się, że do wyłonienia zwycięzcy nie wystarczy jedna runda. Wielu delegatów twierdziło, iż związkowi potrzebna jest całkowita zmiana stylu zarządzania i że podczas minionej kadencji bardzo wiele osób opuściło szeregi Związku - ok. 600 tys. z niemal 1,5 mln członków. Twierdzono, że powodem były błędy AWS, w tym samego Krzaklewskiego.

Już przed zjazdem było wiadomo, iż Krzaklewski ma dwóch silnych rywali: wiceprzewodniczącego „S” Józefa Niemca (uznawanego za reprezentanta „nowoczesnych” działaczy) oraz lidera Sekretariatu Górniczego i Energetyki Kazimierza Grajcarca (kandydata radykalnych związkowców). Szybko okazało się, że każdy z tej trójki ma poparcie jednej trzeciej sali.

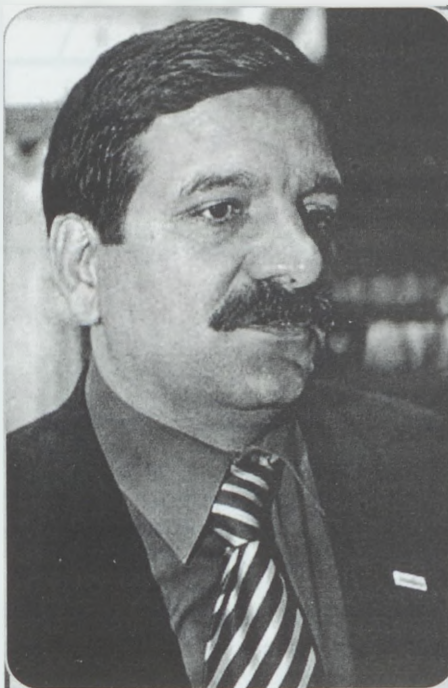
W pierwszej turze wyborów (odbyła się w nocy z czwartku na piątek) głosy podzieliły się niemal równo między w/w trójkę: Grajcarek (113), Krzaklewski (112) i Niemiec (100). Roman Brzostowski, delegat ze Śląska Opolskiego, uzyskał zaledwie cztery głosy.

W drugiej turze - już w piątek rano - głosowano więc znów trójkę faworytów i poparcie potwierdziło się. Krzaklewski uzyskał 119 głosów i nieznacznie wyprzedził Grajcarca - 106. Niemiec uzyskał najmniej głosów bo 103 i odpadł z rywalizacji.

W kolejnej turze głosowania okazało się, że zwolennicy Niemca wolą skreślić i Krzaklewskiego i Grajcarca. Nic dziwnego, że w trzeciej turze Krzaklewski wygrał zaledwie 118 głosami przeciw 115 głosom za Grajcarciem.

Jednak aby zostać przewodniczącym „S”, trzeba było otrzymać ponad połowę głosów delegatów. W czwartej turze głosowano na Krzaklewskiego jako jedyne kandydata. Do zwycięstwa potrzebował 171 głosów. Otrzymał o 52 głosy za mało - ponownie 119. Poparło go więc tylko 35 procent delegatów. Skreśliło zaś 64 procent czyli 221 delegatów.

Przygotowywano więc kolejną listę kandydatów (nawet z siedmioma i więcej osobami). Przed finałem głosowania na Krzaklewskiego Waldemar Krenc (szef Regionu Łódzkiego)

Janusz Śniadek

47 lat, był dotąd zastępcą Mariana Krzaklewskiego i szefem gdańskiego regionu związku. Jest inżynierem stoczniewcem z Gdyni o specjalności budowa okrętów. W związku działa od 1981 r.

Janusz Śniadek urodził się w Sopocie 26 maja 1955 r.

W 1981 r. ukończył studia na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera mechanika. W 1981 r. - po studiach - rozpoczął pracę w

Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni (dzisiejszej Stoczni Gdynia SA) i rozpoczął działalność w „S”. W stanie wojennym działał w podziemnych strukturach związku - m.in. redagował w podziemiu stoczniewy piulety „Kadlub”. Do 1989 r. pracował na stanowisku projektanta w Biurze Konstrukcyjnym Stoczni. W 1989 r. został wybrany na stanowisko przewodniczącego Komisji Zakładowej „Solidarności” Stoczni Gdynia. Funkcję tę pełnił przez trzy kadencje - do 1998 r.

W latach 1992-1995 był członkiem Zarządu Regionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność”. W czerwcu 1998 r. został wybrany na przewodniczącego zarządu Regionu Gdańskiego. W połowie 2002 r. został ponownie wybrany na szefa gdańskiej „Solidarności”. W 1995 r. został członkiem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, a 1997 r. - wiceprzewodniczącym tej Komisji.

zwołał zebranie przewodniczących zarządów regionów, by ustalić, co robić dalej.

Po wspomnianym już wcześniej głosowaniu szefowie regionów spotkali się ponownie. Przeprowadzili sondażowe głosowanie na chętnych do kandydowania: Janusza Śniadka, wiceprzewodniczącego KK „S” i przewodniczącego Regionu Gdańskiego, Tomasza Wójcika z Dolnego Śląska, byłego posła AWS, oraz Mariana Krzaklewskiego.

Wprawdzie Śniadek obiecał wcześniej swojemu regionowi, że nie będzie kandydował do władz związku, ale okazało się, że zyskał ponad 160 głosów regionów (szefowie dysponowali głosami wszystkich delegatów swojego regionu).

Doszło do kolejnego głosowania. Kiedy kandydaci mieli się przedstawiać, Marian Krzaklewski powiedział, że rezygnuje z kandydowania. Otrzymał za to duże brawa. Janusz Śniadek nie miał przygotowanego wystąpienia. Przedstawił tylko delegatom swój życiorys i osiągnięcia. - Deklaruję, że przyłożę się do pracy całym sercem - powiedział. - Jestem przekonany, że związkowi dziś potrzebna jest zmiana oblicza, zdjęcie twarzy politycznej. Daliście państwo temu dowód w głosowaniach.

Janusz Śniadek w ostatecznym głosowaniu zyskał 232 głosy - poparcie 69 procent delegatów.

(Na podst SI "S" opr. ppp)

ZARZĄD REGIONU - CZŁONKOWIE

Zdzisław Maszkiewicz – przewodniczący ZR

52 lata. Komisja Zakładowa: MK NSZZ „Solidarność” Pionki
W związku „Solidarność” od .09.1980

Pełnione funkcje związkowe:

1980-1981 członek KZ „S” ZTS „Pronit”. Delegat na WZDR Ziemia Radomska.

1989 – wiceprzewodniczący KZ „S” w Chemimetal Pionki

1990 – przewodniczący TKK „S” w Pionkach

03.1992 – wiceprzewodniczący ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

1995-1998 – przewodniczący ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska.
Członek KK NSZZ „S”.

1997-2001 – Senator RP z ramienia NSZZ „S”.

1998-2002 - przewodniczący ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska.

Członek KK NSZZ „S”.

03.2002 – przewodniczący MK NSZZ „S” Pionki

6.06.2002 r. - przewodniczący ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska.

28.09.2002 r. - członek KK NSZZ „S”.

Cebula Zbigniew

47 lat. Komisja Zakładowa: Fabryka Broni „Łucznik” Radom sp. z o.o.

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

Przewodniczący KZ w Fabryce Broni „Łucznik” Radom sp. z o.o.

od marca 2002 r.

Członek Prezydium Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego – od kwietnia 2002 r.

Dziółko Wojciech

54 lat. Komisja Zakładowa: POR „Pomer” Lipsko

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

Przewodniczący KZ w ZYS 1980-1981.

Przewodniczący KZ w OSM 1989-1991.

Przewodniczący TKK „S” w Lipsku 1989-2002.

Dziubasik Zbigniew - wiceprzewodniczący ZR

53 lata. Komisja Zakładowa: KZ NSZZ „S” w Zakładzie Produkcji Specjalnej sp. z o.o. w Pionkach

W związku „Solidarność” od: 09.1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

09.1980-13.12.1981 – przewodniczący Komisji Wydziałowej E-5 ZTS „Pronit”

21.09.1989 r. – 31.07.1995 r. - przewodniczący KZ w ZTS „Pronit”

1992-1995 – wiceprzewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „S”

1995-1999 - wiceprzewodniczący Komisji Rewizyjnej Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „S”

od 03.1995 r. – członek Prezydium ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska, przewodniczący Komisji Interwencji, rzecznik prasowy ZR.

od 06.1998 r. – wiceprzewodniczący ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

ZARZĄD REGIONU KADENCJI 2002-2006

Członkowie Zarządu Regionu i Regionalnej Komisji Rewizyjnej (RKR) NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2002-2006.

W dolnym rzędzie, od lewej: *Marek Siedlecki, Paweł Karasiński (RKR), Wiesław Wabik (RKR), Ewa Strudzińska (RKR), Jadwiga Poźniak, Wojciech Dziółko, Marek Małysa, Zbigniew Dziubasik, Zdzisław Maszkiewicz, Andrzej Wójcicki, Andrzej Gut, Kazimierz Staszewski.*

W górnym rzędzie, od lewej: *Zbigniew Cebula, Edward Woźniak, Czesław Stefański, Andrzej Towarnicki, Edyta Wójcik, Jan Skowroński, Dariusz Nielipiński, Krzysztof Kośla, Józef Witczak, Henryk Sawczyński.*

Na zdjęciu brak: *Jana Sekuły, Stanisława Sochy (obaj ZR) oraz Józefa Bąka, Leszka Tworka, Zbigniewa Wegrzyna (z RKR).*

od 26.09.2002 r. - wiceprzewodniczący ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska, sekretarz i skarbnik ZR, rzecznik prasowy ZR.

Gut Andrzej

52 lata. Komisja Zakładowa: MK „S” w Warce

W związku „Solidarność” od: 1980

Pełnione funkcje związkowe:

od 1990 r. - przewodniczący MK w Warce

od 1990 r. - przewodniczący TKK w Warce

od 1992 r. – członek prezydium ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

od 1993 r. – członek Rady Edukacji Związkowej przy KK NSZZ „S”

od 6.06.2002 r. - członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

a od 26.09.2002 r. - członek prezydium ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

Kośla Krzysztof - wiceprzewodniczący ZR

46 lat. Komisja Zakładowa: KZ Pracowników ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

W związku „Solidarność” od: 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1990-1996 – przewodniczący KZ w RWT Radom

1989-1991 - członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

od 6.06.2002 r. - członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

a od 26.09.2002 r. – wiceprzewodniczący ZR i członek prezydium ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

Małysa Marek

41 lat. Komisja Zakładowa: KZ Pracowników ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

W związku „Solidarność” od: 1989 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1993-1998 – wiceprzewodniczący KZ RZPS „Radoskór”

1995-98/1998-2002 - członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

od 6.06.2002 r. - członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

Nielipiński Dariusz

39 lat. Komisja Zakładowa: KZ Zakładu Maszyn do Szycia (w upadłości) w Radomiu

W związku „Solidarność” od: 1989 r.

Pełnione funkcje związkowe:

od 1990 r. – członek KZ

od 11.2000 r. – wiceprzewodniczący KZ

od 11.2002 r. - przewodniczący KZ

od 1998 r. delegat na WZDR

członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska kadencji 2002-2006

Poźniak Jadwiga

Komisja Zakładowa: KZ w SWPZOZ w Radomiu

W związku „Solidarność” od: 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

od 03.2002 r. -sekretarz

od 05.2002 r. – przewodnicząca Regionalnej Sekcji Służby Zdrowia

Patron "Solidarności"

19 października 2002 r. mija 18. rocznica śmierci ks. Jerzego Popiełuszki.

Ks. Jerzy Popiełuszko urodził się 23 września 1947 roku w Okopach k. Suchowoli (ówczesne woj. białostockie) jako trzecie z pięciorga dzieci Władysława i Marianny. Na chrzcie otrzymał imię Alfons. W 1965 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Warszawie. W latach 1966-68 odbył wraz z innymi klerykami służbę wojskową w specjalnej jednostce w Bartoszycach. Święcenia kapłańskie otrzymał w

1972 r. z rąk Prymasa Wyszyńskiego. Jako duszpasterz pracował w podwarszawskich Ząbkach, Aninie, a następnie w warszawskich kościołach Dzieciątko Jezus, św. Anny i św. Stanisława Kostki (od czerwca 1980). W 1978 r. zostaje duszpasterzem środowisk medycznych w Warszawie — w czasie dwóch pierwszych papieskich pielgrzymek i pogrzebu Prymasa kieruje służbą medyczną. Sam przeszedł ciężką operację tarczycy, m. in. niedokrwistość złośliwą i chorobę żołądka — ze względu na stan zdrowia musi ograniczyć pracę parafialną i u św. Stanisława Kostki mieszka już jako rezydent.

Od sierpnia 1980 związany ze środowiskiem robotniczym. Trochę przypadkowo (inny ksiądz miał już tego dnia obowiązki) zostaje wysłannikiem kard. Wyszyńskiego i odprawia nabożeństwa dla strajkujących z Huty Warszawa. W stanie wojennym wraz z proboszczem św. Stanisława Kostki, ks. Teofilem Boguckim, organizuje Msze za Ojczyznę. Od kwietnia 1982 takie Msze odbywają się systematycznie w ostatnią niedzielę miesiąca.

Jego działalność staje się solą w oku władz. Służba Bezpieczeństwa próbuje go zastraszyć — m. in. nieustannie inwigilując, uszkadzając samochód, rzucając kamienie w okno i organizując prowokację na ul.

Chłodnej. Do znajdującego się tam mieszkania ks. Popie-

łuszki podrzucono amunicję, materiały wybuchowe i antypaństwowe publikacje. Na tej postawie ks. Jerzy zostaje aresztowany (przebywa w Pałacu Mostowskich 12-13.12.1983), do procesu jednak nie dochodzi - dzięki zabiegom Sekretariatu Episkopatu ksiądz obejmuje amnestia z lipca 1984. Na temat jego działalności pisze rządowa prasa (m. in. piórem Jerzego Urbana), trwa też korespondencja między Urzędem ds. Wyznań i Kurią Warszawską Metropolitalną; rodzi się m. in. pomysł wysłania ks. Popiełuszki na studia do Rzymu.

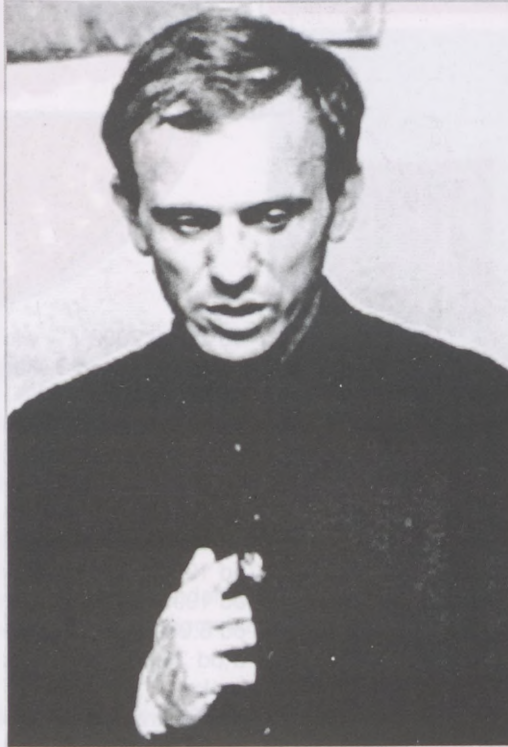
19 października 1984 powracający z Bydgoszczy ks. Jerzy zostaje uprowadzony przez funkcjonariuszy MSW.

30 października z zalewu we Włocławku wyłowiono zwłoki kapłana. O uprowadzenie, torturowanie i pozbawienie życia ks. Popiełuszki (a także o uprowadzenie i usiłowanie pozbawienia życia Waldemara Chrostowskiego oraz wcześniejsze usiłowanie pozbawienia życia ks.

Popiełuszki, Chrostowskiego i Seweryna Jaworskiego 13 października 1984) oskarżono Grzegorza Piotrowskiego, Leszka Pękali i Waldemara Chmielewskiego, skazanych

następnie odpowiednio na 25, 15 i 14 lat więzienia. Jedynym oskarżonym o podżeganie i pomoc w zbrodni wyższym funkcjonariuszem MSW był pułkownik Adam Pietruszka, skazany na 25 lat więzienia. Po amnestii z 1986 r. kary Pękali, Chmielewskiego i Pietruszki zmniejszono. Dziś wszyscy oskarżeni, łącznie z Grzegorzem Piotrowskim przebywają na wolności.

Archidiecezjalny proces o beatyfikację ks. Jerzego Popiełuszki rozpoczął się 8 lutego 1997.

Pogrzeb ks. Jerzego Popiełuszki - 3 listopada 1984 r.

(cd. ze str. 5)

ZARZĄD REGIONU - CZŁONKOWIE

Sawiczyński Henryk

54 lata. Komisja Zakładowa: KZ w Fabryce Łączników Radom S.A.

W związku „Solidarność” od: 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

od 1989 r. – przewodniczący KZ

Sekuła Jan Piotr

47 lat. Komisja Zakładowa: KZ przy RCKiK w Radomiu

W związku „Solidarność” od 1990 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1992-1995/1995-1998 – przewodniczący KZ w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Radomiu

1995-1998/1998-2002 - członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

1998-2002 – przewodniczący Regionalnej Sekcji Ochrony Zdrowia

Siedlecki Marek

51 lat. Komisja Zakładowa: Terenowa Komisja Emerytów i Rencistów przy ZR „S” Ziemia Radomska

W związku „Solidarność” od: 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

od 1989 r. delegat na WZDR

od 1992 r. członek ZR

do 1.01.2002 r. członek KZ „S” przy ZM „Łucznik”

Skowroński Jan Jerzy

56 lat. Komisja Zakładowa: KZ w „Browary Warka” sp. z o.o.

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1989-2001 – przewodniczący KZ w FUM Warka

1993-1995 - członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

1995-1998/ 03.2000-09.2002 r. – sekretarz ZR NSZZ „S”

Ziemia Radomska

Staszewski Kazimierz

47 lat. Komisja Zakładowa: KZ w ZTE Radom sp. z o.o.

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1989-2002 – przewodniczący KZ w ZTE Radom

1990-2002 - członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

1991-2002 – skarbnik ZR i członek Prezydium ZR NSZZ „S”

Ziemia Radomska

1995-1998/1998-2002 – członek Komisji Krajowej

Stefański Czesław

69 lat. Komisja Zakładowa: Komisja Międzyzakładowa przy TKK Szydłowiec

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1993-1997 – sekretarz KZ przy RDLP w Radomiu

1998-2002 – przewodniczący TKK Szydłowiec

Towarnicki Andrzej

46 lat. Komisja Zakładowa: MK NSZZ „S” Pionki-Meble

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

członek KZ „S” SPB Radom

od 1993 r. wiceprzewodniczący KZ Steffen-Pionki

przewodniczący KZ Steffen-Pionki

do 2002 r./2002 r. - ... - przewodniczący KZ w Pionki Meble (II

kadencja)

Witczak Józef

39 lat. Komisja Zakładowa: KZ przy WSS Radom (wiceprzewodniczący)

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

od 1989 r. kolejno skarbnik, sekretarz i wiceprzewodniczący KZ przy WSS Radom

członek Sekcji Krajowej Budownictwa, przewodniczący

Regionalnej Sekcji Budownictwa

koordynator ds. BHP w ZR

Woźniak Edward

42 lata. Komisja Zakładowa: KZ przy Gerlach Drzewica

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

od 1989 r. członek KZ w Gerlachu i delegat na WZDR

1998-2002 – przewodniczący Komisji Rewizyjnej w Gerlachu

od 1998 r. – członek ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska

Wójcicki Andrzej

45 lat. Komisja Zakładowa: KZ w Rejonowym Zakładzie

Energetycznym w Radomiu

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

od 1989 r. do 1991 – wiceprzewodniczący MKK ZEORK S.A.

od 1991 - przewodniczący MKK ZEORK S.A.

od 1998 r. - wiceprzewodniczący MKK przewodniczący MKK ZEORK S.A.Skarżysko-Kamienna

Wójcik Edyta

32 lat. Komisja Zakładowa: KZ nr 3 przy PSP 4 w Radomiu

W związku „Solidarność” od 1995 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1998-2002 – przewodnicząca KZ nr 3 przy PSP 4 w Radomiu

od 2002 r. – wiceprzewodnicząca KZ nr 3 przy PSP 4 w Radomiu

1998-2002 - członek Sekcji Pracowników Oświaty i Wychowania

Socha Stanisław

(nieobecny na I posiedzeniu ZR, dane podamy w kolejnym „Biuletynie”)

Regionalna Komisja Rewizyjna kadencji 2002-2006

Bąk Józef

53 lata. Komisja Zakładowa: KZ w LCP „Malogoszcz”

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1994-1998 wiceprzewodniczący KZ

1998-2002 – członek KZ

Karasiński Paweł

39 lat. Komisja Zakładowa: KZ przy ZNTK Radom sp. z o.o.

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

skarbnik KZ – przez dwie kadencje

członek KZ

wiceprzewodniczący KZ (I Kadencja)

Struzińska Ewa

44 lata. Komisja Zakładowa: MK przy SPZZOZ Pionki

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

od 1989 r. kolejno sekretarz, wiceprzewodnicząca, przewodnicząca (II kadencja) MK

Tworek Leszek

48 lat. Komisja Zakładowa: KZ Altadis Polska S.A.

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1994-1998 – członek Komisji Rewizyjnej w Altadis Polska S.A.

1998-2002 – członek KZ

2002 – przewodniczący Komisji Rewizyjnej Altadis Polska S.A.

Wabik Wiesław

49 lat. Komisja Zakładowa: KZ przy PSS „Spotem” Radom

W związku „Solidarność” od 1990 r.

Pełnione funkcje związkowe:

Skarbnik KZ (II Kadencja)

Węgrzyn Zbigniew

50 lat. Komisja Zakładowa: KZ przy RADPEC S.A. w Radomiu

W związku „Solidarność” od 1980 r.

Pełnione funkcje związkowe:

1980-13.12.1981 – wiceprzewodniczący KZ przy KRBPCWiG w Wierzbicy

1989-1990 członek KZ przy WPEC Radom

1990-2002 – przewodniczący KZ przy RADPEC S.A. w Radomiu

David Morgan

Badania opinii publicznej przeprowadzone przez OBOP w czerwcu 2002, z których wynika, że większość Polaków dobrze ocenia rządzącego PZPR w Polsce, potwierdziły tylko przekonanie znacznej części społeczeństwa o tym, że postkomuniści, oprócz monopolizacji prawie całego dyskursu politycznego w Polsce, wygrali także bitwę o pamięć zbiorową o PRL. Nigdzie chyba nie jest to bardziej oczywiste niż w Radomiu - mieście, które mając w pamięci protest 1976 roku, powinno być uodpornione na próby zmanipulowania przeszłości podejmowane przez postkomunistów, a które to wybrało na swoich przedstawicieli w Sejmie i radzie miejskiej ludzi lewicę.

Z kolei owi lewicowi radni wybrali na prezydenta miasta byłego sekretarza ds. propagandy w KW PZPR. I chociaż osoby, które w ostatnich wyborach samorządowych i parlamentarnych oddały głosy na lewicę, popierały ugrupowania postkomunistyczne z powodów nie związanych bezpośrednio z przeszłością, to jednak pamięć o przeszłości nie powstrzymała ich przed wyborem tej opcji politycznej.

Po ukazaniu się wyników badań OBOP-u wielu komentatorów politycznych próbowało wyjaśnić obserwowaną poprawę wizerunku PZPR i PRL-u zjawiskiem nostalgii za przeszłością. Wydaje się, że w tym wypadku jest to wyjątkowo nieodpowiednie określenie. Nostalgia określana jest jako uczucie tęsknoty za czymś oddalonym w czasie lub przestrzeni. Mówimy o nostalgii za utraconym dzieciństwem, ulubioną piosenką ale nie wydaje się rzeczą właściwą wykorzystanie pojęcia nostalgii do określenia tęsknoty za reżimem totalitarnym, który przywiódł Polskę na skraj gospodarczej, ekologicznej i moralnej przepaści. Zjawisko to jest znacznie bliższe amnezji, czyli utracie pamięci związanej z fizycznym bądź psychicznym wstrząsem spowodowanym przez czynniki zewnętrzne. Co więc spowodowało radomską amnezję?

Pamięć zbiorowa ma naturę zmienną i w pewnym stopniu zależną od struktury znaków materialnych, takich jak pomniki i uroczystości upamiętniające, organizowane przez różne grupy społeczne w celu nadania określonej interpretacji wydarzeniom z przeszłości. Jednym ze strategicznych frontów w walce o pamięć zbiorową Radomia była walka o sposób upamiętnienia i obchodzenia rocznic "wydarzeń radomskich" z 1976 roku, w których uczestniczyło od 10 tys. do 20 tys. osób. Od samego początku rządząca wówczas PZPR i jej przywódcy próbowali wykorzystać swój monopol nad środkami masowego przekazu w celu ukształtowania pamięci zbiorowej o tych wydarzeniach jako o chuligańskim wybryku pijanych warcholów, pozbawionym jakiegokolwiek znaczenia politycznego. Bezpośrednio po proteście, dysydenci zebrani wokół Komitetu Obrony Robotników (KOR) i udzielający prawnej i finansowej pomocy rodzinom aresztowanych i zwolnionych z pracy robotników, próbowali zakwestionować oficjalną interpretację wydarzeń publikując swoje opinie w szybko rozwijających się wydawnictwach podziemnych. Jednak ta interpretacja marginalizowała znaczenie samego protestu, skupiając się jednocześnie na pomocy udzielonej przez inteligencję ofiarom represji.

Powstanie radomskiej Solidarności w 1980 r. doprowadziło do publicznej reinterpretacji wydarzeń radomskich w oparciu o rzeczywiste doświadczenia społeczności tego miasta. Określając znaczenie protestu 1976 r. radomska Solidarność miała do wyboru co najmniej dwie możliwości. Mogła wpisać ten protest w serię polskich protestów robotniczych przeciwko dyktatorskiej roli PZPR i przeciw sygnowanemu przez nią systemowi politycznemu. Ta interpretacja pojawiała się w niektórych wystąpieniach i dokumentach, została jednak zmarginalizowana. Stało się tak zapewne z kilku powodów. Pierwszym z nich i być może najistotniejszym było utrzymanie interpretacji KOR-u, która stała się kamieniem węgielnym dla wysiłków Solidarności zmierzających do zjednoczenia różnych grup społecznych w ramach wspólnego frontu występującego przeciwko reżimowi. Innym możliwym powodem była obawa przed posądzeniem o "patrzeć przez palce" na przemoc obecną w radomskim proteście, co byłoby niezgodne z oficjalną polityką związku Solidarność wspierającą pokojowe zmiany.

Alternatywną interpretacją przyjętą przez związek było przedstawienie wydarzeń radomskich jako zbiorowej tragedii dla miasta z podkreśleniem brutalnych metod użytych przez władze dla zdławienia protestu. Ta interpretacja stwarzała możliwość wywierania presji społecznej na wła-

dze w celu uzyskania odszkodowań, co niewątpliwie zwiększało lokalne poparcie dla działań związku. Po kilku miesiącach presji Solidarność doprowadziła do usunięcia ze stanowiska I Sekretarza KW PZPR, wojewody i komendanta wojewódzkiego policji, co było niespotykanym dotąd ustępstwem ze strony władzy. Jednym z negatywnych następstw tego podejścia do wydarzeń radomskich było odwrócenie uwagi z tysięcy aktywnych uczestników protestu, którzy nie zostali aresztowani i pobici na stosunkowo niewielką grupę ofiar arbitralnie wybraną przez ówczesny aparat przymusu.

Pomimo zmian 1989 roku i zwycięstwa nad komunizmem, publiczne obchody rocznicy wydarzeń radomskich nie zmieniły swojego charakteru, nadal podkreślano zbiorowe męczeństwo miasta i krzywdy ofiar represji. Powtarzające się plotki o prowokacji, która doprowadziła do „wydarzeń radomskich”, zapoczątkowane przez samego Edwarda Gierka, pogłębiły tylko erozję wizerunku protestu jako symbolicznego aktu zbiorowego protestu przeciw systemowi. W wyniku tych działań większość Radomian nie czuje się dziś odpowiedzialna za dokonanie ogromnych zmian politycznych, do których w dużym stopniu przyczynił się ich aktywny udział w proteście 1976 roku. Znalazło to swój materialny wyraz w pomniku wydarzeń czerwcowych, gdzie główny kamień pomnikowy został odsunięty na boczny tor oddając należne sobie miejsce innym elementom, które - niezależnie od ich ogromnego znaczenia - spowodowały marginalizację znaczenia głównego pomnika upamiętniającego protest.

Konsekwencje przyjęcia tej strategii są aż nazbyt oczywiste. Pierwszym i najbardziej zauważalnym znakiem jest dramatyczny spadek liczby uczestników obchodów rocznicowych wydarzeń radomskich, które bez wątplenia są najistotniejszym momentem we współczesnej historii miasta. Towarzyszy mu wzrastająca liczba demonstracji organizowanych przez różne grupy polityczne, które próbują wykorzystać pamięć o proteście do własnych celów politycznych. Ostatnio próbę taką podjął Andrzej Lepper. Najbardziej zdumiewające jest jednak, że partie postkomunistyczne także próbują wykorzystać pamięć o proteście, a raczej brak zainteresowania oficjalnymi obchodami rocznicowymi twierdząc, że to one właśnie najlepiej reprezentują zawiedzione nadzieje robotników, którzy w 1976 roku protestowali na ulicach Radomia. Być może najbardziej negatywnym znakiem jest niejasny werdykt wydany po długim i skomplikowanym procesie przeciwko osobom odpowiedzialnym za represje wobec uczestników protestu, w którym nie udało się jasno udowodnić winy, gdyż cały ówczesny system polityczny skonstruowany był w sposób pozwalający na uniknięcie odpowiedzialności za swoje czyny. Pozbawił on radomską społeczność satysfakcji, że oto zatriumfowała sprawiedliwość..

Wielu komentatorów zwracało uwagę na fakt, że Polska historia opisywana jest przez głównie w kontekście tragedii i martyrologii, tworząc w ten sposób specyficzne dziedzictwo kulturowe i religijne polskiego narodu. Patrząc na prawdziwie tragiczną historię współczesnej Polski ni trudno zrozumieć dlaczego przeszłość upamiętniana jest w taki właśnie sposób. Nie można także zaprzeczyć cierpieniom osób represjonowanych po proteście 1976 roku i ich prawu do uczczenia tego poświęcenia. Tym niemniej w 1989 roku naród polski uczestniczył w swoim własnym wyzwoleniu, które dokonało się w wyniku unikalnego i masowego ruchu obywatelskiego. Nie można się nie zgodzić ze stwierdzeniem, że uczczenie zwycięstwa wymaga innego języka niż język używany do opisu tragicznych klęsk jakie były udziałem Polski od początku XVIII wieku. Co więcej zwycięstwo to zawdzięczamy w dużej mierze zwykłym ludziom, polskim obywatelom, dlatego też uroczystości rocznicowe upamiętniające zwycięskie w ostatecznym rozrachunku "wydarzenia radomskie" powinny mieć na względzie zaangażowanie możliwie największej liczby osób. Być może doroczne Dni Radomia powinny rozpoczynać się wieczorem 25 czerwca jako wspólne świętowanie zwycięstwa nad PRL-em.

Od Redakcji: Autor powyższego tekstu jest amerykańskim historykiem piszącym pracę naukową o Radomskim Czerwcu 76

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Radom 26-600
ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61
tel./fax 36-238-04

Redakcja i skład: Paweł Podlupniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny